ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1533/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 22ας Ιουνίου 1993

περί θεσπίσεως ορισμένων λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου όσον αφορά τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή καθώς και τα μέτρα τα οποία πρέπει να λαμβάνονται σε περίπτωση διαταραχής της αγοράς στον τομέα των σιτηρών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1992 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών (1), και ιδίως τα άρθρα 13 και 16,

Εκτιμώντας:

ότι, για τα προϊόντα που υπάγονται στην κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα των σιτηρών, οι επιστροφές κατά την εξαγωγή, τα διορθωτικά στοιχεία καθώς επίσης και οι εισφορές κατά την εξαγωγή πρέπει να καθορίζονται, ως ειδικό μέτρο σε περίπτωση διαταραχής της αγοράς, σύμφωνα με ορισμένα κριτήρια που θεσπίζονται για να καθίσταται δυνατή η κάλυψη της διαφοράς μεταξύ των τιμών των προϊόντων στην Κοινότητα και στην παγκόσμια αγορά·

ότι, δεδομένης της ανισότητας των τιμών με τις οποίες προσφέρονται τα σιτηρά από τις διάφορες εξαγωγούς χώρες στην παγκόσμια αγορά, πρέπει να ληφθούν ιδίως υπόψη οι διάφορες δαπάνες για την αποστολή τους, και να καθοριστεί η επιστροφή συνεκτιμώντας τη διαφορά μεταξύ των αντιπροσωπευτικών τιμών εντός της Κοινότητας και των ευνοϊκότερων τιμών στην παγκόσμια αγορά·

ότι, για να καταστούν δυνατές οι εξαγωγές αλεύρων, πληγουριών, σιμιγδαλιών και βύνης, τα στοιχεία που πρέπει να ληφθούν υπόψη για τον καθορισμό της επιστροφής είναι, αφενός, οι τιμές των βασικών σιτηρών και οι ποσότητες που είναι αναγκαίες για την παρασκευή των εν λόγω προϊόντων καθώς και την αξία των υποπροϊόντων και, αφετέρου, οι δυνατότητες και οι προϋποθέσεις πώλησης των προϊόντων στην παγκόσμια αγορά·

ότι το άρθρο 13 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 παρέχει τη δυνατότητα, εκ των προτέρων, καθορισμού της επιστροφής κατά την εξαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 στοιχείο γ) του εν λόγω κανονισμού· ότι, δεδομένου ότι στο διεθνές εμπόριο των προϊόντων αυτών ακολουθείται πρακτική διενέργειας συναλλαγών υπό προθεσμία, είναι σκόπιμο να προβλεφθεί αυτός ο προκαθορισμός της επιστροφής κατά την εξαγωγή για εξαγωγές που πρόκειται να πραγματοποιηθούν μεταγενέστερα·

ότι, ελλείψει των τιμών κατωφλίου για τα προϊόντα που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 1107, πρέπει να προβλεφθεί προσαρμογή της επιστροφής για τα προϊόντα αυτά χρησιμοποιώντας την τιμή κατωφλίου του βασικού σιτηρού με βάση ένα συντελεστή μεταποίησης·

ότι η λειτουργία των διορθωτικών στοιχείων που προβλέπονται στο άρθρο 13 παράγραφος 4 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 απαιτεί να καθίσταται δυνατή η διαφοροποίησή τους ανάλογα με τον προορισμό των προϊόντων που πρόκειται να εξαχθούν·

ότι, για την ορθή διαχείριση των κοινοτικών κεφαλαίων και προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι δυνατότητες εξαγωγής των προϊόντων, πρέπει να προβλεφθεί ότι ο καθορισμός της επιστροφής καθώς και των εισφορών κατά την εξαγωγή για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 στοιχεία α) και β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 μπορεί να πραγματοποιηθεί μέσω διαδικασίας διαγωνισμού για δεδομένη ποσότητα·

ότι, για να εξασφαλισθεί ίση μεταχείριση σε όλους τους ενδιαφερόμενους στην Κοινότητα, οι διενεργούμενοι διαγωνισμοί πρέπει να ανταποκρίνονται σε ενιαίες αρχές· ότι, για το σκοπό αυτό, η δημοσίευση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* της απόφασης για το άνοιγμα του διαγωνισμού πρέπει να συνοδεύεται με την προκήρυξη του διαγωνισμού·

ότι είναι απαραίτητο οι προσφορές να περιέχουν τα αναγκαία στοιχεία για την εκτίμησή τους και να συνοδεύονται από ορισμένες τυπικές υποχρεώσεις·

ότι ενδείκνυται ο καθορισμός της μέγιστης επιστροφής ή της ελάχιστης εισφοράς κατά την εξαγωγή· ότι με τη μέθοδο αυτή διασφαλίζεται η κατανομή όλων των ποσοτήτων τις οποίες αφορά ο καθορισμός αυτός·

ότι ενδέχεται να υπάρχουν καταστάσεις της αγοράς στις οποίες οι οικονομικές πτυχές των εξεταζόμενων εξαγωγών συνεπάγονται τη διακοπή του διαγωνισμού αντί του καθορισμού εισφοράς κατά την εξαγωγή·

ότι με την εγγύηση διαγωνισμού πρέπει να εξασφαλίζεται ότι οι εξαγόμενες ποσότητες συνοδεύονται από το πιστοποιητικό που εκδίδεται στα πλαίσια του διαγωνισμού· ότι η υποχρέωση αυτή εκπληρώνεται μόνον εάν εξακολουθεί να ισχύει η υποβληθείσα προσφορά· ότι συνεπάγεται την απώλεια της εγγύησης αυτής σε περίπτωση αποσύρσεως της προσφοράς·

ότι είναι σκόπιμο να προβλεφθούν λεπτομερείς κανόνες σύμφωνα με τους οποίους ανακοινώνονται τα αποτελέσματα του διαγωνισμού καθώς και οι κανόνες που αφορούν την έκδοση του πιστοποιητικού που απαιτείται για την εξαγωγή των ποσοτήτων που κατακυρώνονται·

(1) ΕΕ αριθ. L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.

ότι για τον καθορισμό της επιστροφής κατά την εξαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 και προς αποφυγή εφαρμογής μέσων ελέγχου προς διαπίστωση ελαφρών διακυμάνσεων ως προς τις χρησιμοποιηθείσες ποσότητες βασικής ύλης χωρίς αξιοσημείωτη επίπτωση στην ποιότητα του προϊόντος, πρέπει να θεσπιστεί κατ' αποκοπή μέθοδος αξιολόγησης· ότι, μεταξύ των τεχνικών μέσων που επιτρέπουν τον υπολογισμό της ποσότητας των βασικών σιτηρών, η ανάλυση της περιεκτικότητας σε στάχτες των προϊόντων που παρασκευάσθηκαν αποδείχθηκε ως η πλέον αποτελεσματική· ότι η ανάλυση αυτή πρέπει να πραγματοποιείται σε όλη την Κοινότητα με την ίδια μέθοδο·

ότι η χορήγηση επιστροφής κατά την εξαγωγή για τα σιτηρά που εισάγονται από τρίτες χώρες και επανεξάγονται προς τρίτες χώρες δεν δικαιολογείται· ότι, επομένως, η χορήγηση της επιστροφής πρέπει να περιορίζεται στα κοινοτικά προϊόντα·

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87 της Επιτροπής της 27ης Νοεμβρίου 1987 για κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1525/92 [2], ορίζει ότι, σε περίπτωση διαφοροποίησης των ποσοστών της επιστροφής ανάλογα με τον προορισμό, η καταβολή της επιστροφής εξαρτάται ιδίως από την προσκόμιση της απόδειξης ότι το προϊόν εισήχθη ως είχε στην τρίτη χώρα ή σε μία από τις τρίτες χώρες για τις οποίες προβλέπεται η επιστροφή· ότι, στον τομέα των σιτηρών, το μόνο ποσοστό επιστροφής κατώτερο εκείνου που ισχύει για τις εξαγωγές προς όλες τις τρίτες χώρες έχει καθοριστεί για τα προϊόντα με προορισμό την Ελβετία, την Αυστρία και το Λιχτενστάιν· ότι, προκειμένου να μην παρακωλύεται το μεγαλύτερο μέρος των κοινοτικών εξαγωγών με την απαίτηση παροχής αποδείξεως για την άφιξη του προϊόντος στον προορισμό του, πρέπει να διασφαλιστεί με άλλα μέσα ότι τα προϊόντα για τα οποία χορηγήθηκε επιστροφή με το ποσοστό που ισχύει για «όλες τις τρίτες χώρες» δεν εξάγονται στις προαναφερόμενες χώρες· ότι, γι' αυτό το σκοπό, πρέπει να εγκαταλειφθεί η ιδέα της προσκόμισης απόδειξης αφίξεως σε όλες τις περιπτώσεις κατά τις οποίες η εξαγωγή πραγματοποείται διά θαλάσσης· ότι μπορεί να θεωρηθεί ότι επαρκεί για την ίδια εγγύηση ένα πιστοποιητικό, που συντάσσεται από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών και παρέχει την απόδειξη του γεγονότος ότι τα προϊόντα εγκατέλειψαν τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας φορτωμένα σε πλοίο κατάλληλο για θαλάσσια ναυσιπλοΐα ορισμένου ελάχιστου μεγέθους·

ότι το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 προβλέπει ότι μπορούν να ληφθούν κατάλληλα μέτρα όταν οι τιμές στην παγκόσμια αγορά για ένα ή περισσότερα από τα προϊόντα του άρθρου 1 του εν λόγω κανονισμού φθάσουν το επίπεδο των κοινοτικών τιμών και εφόσον η κατάσταση αυτή ενδέχεται να συνεχιστεί ή να επιδεινωθεί και ως εκ τούτου, ενδέχεται να διαταραχθεί ή απειλείται να διαταραχθεί η αγορά· ότι, γι' αυτό το λόγο, πρέπει να εξασφαλιστεί επαρκής προσφορά σιτηρών· ότι, για το σκοπό αυτό, ενδείκνυται να πραγματοποιείται είσπραξη των εισφορών κατά την εξαγωγή και ολική ή μερική αναστολή της έκδοσης πιστοποιητικών εξαγωγής·

ότι, προκειμένου να καταστεί δυνατόν για τους συναλλασσόμενους φορείς να αναλάβουν δεσμεύσεις εν όψει εξαγωγών που πραγματοποιούνται με προθεσμία, πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα προκαθορισμού των επιστροφών κατά την εξαγωγή· ότι, σε περίπτωση προκαθορισμού, είναι σκόπιμο να προβλέπεται προσαρμογή της εισφοράς κατά την εξαγωγή με βάση τη διαφορά μεταξύ της τιμής κατωφλίου που ισχύει την ημέρα υποβολής της αίτησης έκδοσης πιστοποιητικού και εκείνης που ισχύει κατά το μήνα εξαγωγής·

ότι, δεδομένου ότι μία κατάσταση όπως αυτή που αναφέρεται στο άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 μπορεί να παρουσιαστεί σε σχετικά σύντομα χρονικά διαστήματα, είναι απαραίτητο η Επιτροπή να έχει τη δυνατότητα να αναστείλει, οποτεδήποτε, την έκδοση των πιστοποιητικών εξαγωγής·

ότι στον παρόντα κανονισμό έχουν περιληφθεί, προσαρμένες στην τρέχουσα κατάσταση της αγοράς, οι διατάξεις των κανονισμών αριθ. 162/67/ΕΟΚ της Επιτροπής [3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 468/92 [4], (ΕΟΚ) αριθ. 3130/73 της Επιτροπής [5], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2788/86 [6], (ΕΟΚ) αριθ. 279/75 της Επιτροπής [7], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2788/86 και (ΕΟΚ) αριθ. 1281/75 της Επιτροπής [8]· ότι, ως εκ τούτου, οι εν λόγω κανονισμοί πρέπει να καταργηθούν·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχείρισης Σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει τους λεπτομερείς κανόνες σχετικά με το καθεστώς των επιστροφών κατά την εξαγωγή οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 και σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται σε περίπτωση διαταραχής της αγοράς και τα οποία προβλέπονται στο άρθρο 16 του εν λόγω κανονισμού.

Άρθρο 2

Για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία α) β) και γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 οι επιστροφές κατά την εξαγωγή, οι εισφορές κατά την εξαγωγή που αναφέρονται στο άρθρο 15 του παρόντος κανονισμού και τα διαρθρωτικά στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 13 παράγραφος 4 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 καθορίζονται λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία:

α) τις τιμές που ισχύουν στις αντιπροσωπευτικές αγορές της Κοινότητας καθώς και την εξέλιξή τους

και

τις τιμές που διαπιστώνονται στις αγορές των τρίτων χωρών·

[1] ΕΕ αριθ. L 351 της 14. 12. 1987, σ. 1.
[2] ΕΕ αριθ. L 160 της 13. 6. 1992, σ. 7.
[3] ΕΕ αριθ. 128 της 27. 6. 1967, σ. 2574/67.
[4] ΕΕ αριθ. L 53 της 28. 2. 1992, σ. 15.
[5] ΕΕ αριθ. L 319 της 20. 11. 1973, σ. 10.
[6] ΕΕ αριθ. L 257 της 10. 9. 1986, σ. 32.
[7] ΕΕ αριθ. L 31 της 5. 2. 1975, σ. 8.
[8] ΕΕ αριθ. L 131 της 22. 5. 1975, σ. 15.

β) τα έξοδα εμπορίας και ευνοϊκότερα έξοδα μεταφοράς από τις αντιπροσωπευτικές αγορές της Κοινότητας μέχρι τους λιμένες ή άλλους τόπους εξαγωγής, καθώς και τα έξοδα για την αποστολή στην παγκόσμια αγορά·

γ) για τα μεταποιημένα προϊόντα, την ποσότητα των σιτηρών που απαιτούνται για την παρασκευή τους·

δ) τις δυνατότητες και τους όρους πώλησης των εν λόγω προϊόντων στην παγκόσμια αγορά·

ε) την ανάγκη να αποφευχθούν διαταραχές στην αγορά της Κοινότητας·

στ) την οικονομική πτυχή των προβλεπόμενων εξαγωγών.

Άρθρο 3

Το άρθρο 13 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 εφαρμόζεται, επίσης, στα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του εν λόγω κανονισμού.

Εντούτοις, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 13 παράγραφος 4 τέταρτο εδάφιο του ίδιου κανονισμού, η προσαρμογή της επιστροφής για τα προϊόντα που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 1107 πραγματοποιείται με τη χρησιμοποίηση των τιμών κατωφλίου των βασικών προϊόντων στις οποίες εφαρμόζεται ο συντελεστής 1,3 για τα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 1107 10 19 και 1107 10 99 και ο συντελεστής 1,52 για τα προϊόντα που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 1107 20 00.

Άρθρο 4

Τα διαρθρωτικά στοιχεία είναι δυνατόν να διαφοροποιούνται ανάλογα με τον προορισμό.

Άρθρο 5

1. Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 στοιχεία α) και β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, καθώς και οι επιστροφές κατά την εξαγωγή που προβλέπονται στο άρθρο 15 του παρόντος κανονισμού, μπορούν να καθορίζονται μέσω διαγωνισμού.

Οι όροι του διαγωνισμού πρέπει να εγγυώνται την ισότητα πρόσβασης για κάθε πρόσωπο εγκατεστημένο στην Κοινότητα.

Ο διαγωνισμός αφορά το ποσό της επιστροφής κατά την εξαγωγή ή της εισφοράς κατά την εξαγωγή.

2. Το άνοιγμα ενός διαγωνισμού αποφασίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92.

3. Το άνοιγμα ενός διαγωνισμού συνοδεύεται από τη δημοσίευση προκήρυξης διαγωνισμού, η οποία συντάσσεται από την Επιτροπή και στην οποία αναφέρονται, ιδίως, οι διάφορες ημερομηνίες για την υποβολή των προσφορών καθώς και οι αρμόδιες υπηρεσίες των κρατών μελών στις οποίες πρέπει να απευθύνονται οι εν λόγω προσφορές.

4. Η απόφαση που αφορά το άνοιγμα διαγωνισμού καθώς και η προκήρυξη του διαγωνισμού δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Μεταξύ της δημοσίευσης της προκήρυξης του διαγωνισμού και της πρώτης ημερομηνίας που καθορίζεται για την υποβολή των προσφορών, πρέπει να μεσολαβεί προθεσμία τουλάχιστον πέντε ημερών.

Άρθρο 6

1. Οι ενδιαφερόμενοι συμμετέχουν στο διαγωνισμό, είτε καταθέτοντας τη γραπτή προσφορά στην αρμόδια υπηρεσία του κράτους μέλους, είτε απευθύνοντας την προσφορά στην εν λόγω υπηρεσία με οποιοδήποτε γραπτό μέσο τηλεπικοινωνίας.

2. Στην προσφορά αναφέρονται:

α) ο αριθμός πρωτοκόλλου του διαγωνισμού·

β) το όνομα και η διεύθυνση του υποβάλλοντος την προσφορά·

γ) η φύση και η ποσότητα του προς εξαγωγή προϊόντος·

δ) το ποσό ανά τόνο επιστροφής κατά την εξαγωγή ή, κατά περίπτωση, το ποσό ανά τόνο της εισφοράς κατά την εξαγωγή, εκφραζόμενο σε Ecu.

3. Η προσφορά ισχύει μόνον εφόσον:

α) πριν τη λήξη της προθεσμίας που προβλέπεται για την υποβολή των προσφορών, έχει προσκομισθεί η απόδειξη ότι ο υποβάλλων την προσφορά έχει συστήσει την εγγύηση του διαγωνισμού·

β) συνοδεύεται από γραπτή ανάληψη υποχρέωσης όσον αφορά την υποβολή για τις χορηγούμενες ποσότητες, εντός δύο ημερών μετά την παραλαβή της κοινοποίησης της χορήγησης που προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού, αίτησης προκαθορισμού επιστροφής κατά την εξαγωγή ή, κατά περίπτωση, αίτησης προκαθορισμού εισφοράς κατά την εξαγωγή, ίσης προς το ποσό της υποβληθείσας προσφοράς·

γ) δεν περιλαμβάνει άλλους όρους από αυτούς που προβλέπονται στην προκήρυξη του διαγωνισμού.

4. Μια υποβληθείσα προσφορά δεν μπορεί να αποσυρθεί.

Άρθρο 7

Η διαλογή των προσφορών πραγματοποιείται από τις αρμόδιες υπηρεσίες των κρατών μελών χωρίς την παρουσία κοινού. Τα άτομα που παρίστανται στη διαλογή είναι υποχρεωμένα να τηρούν το απόρρητο.

Οι προσφορές ανακοινώνονται ανωνύμως στην Επιτροπή χωρίς καθυστέρηση.

Άρθρο 8

1. Με βάση τις ανακοινωθείσες προσφορές, η Επιτροπή αποφασίζει, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, για τον καθορισμό μέγιστης επιστροφής και την εξαγωγή ή, κατά περίπτωση, ελάχιστης εισφοράς κατά την εξαγωγή ή να μη δώσει συνέχεια στο διαγωνισμό.

2. Αν έχει καθοριστεί μέγιστη επιστροφή κατά την εξαγωγή, ο διαγωνισμός κατακυρώνεται στον υποβάλλοντα ή στους υποβάλλοντες την προσφορά των οποίων το ύψος της προσφοράς είναι ίσο ή μικρότερο από τη μέγιστη επιστροφή.

Αν έχει καθοριστεί ελάχιστη εισφορά κατά την εξαγωγή, ο διαγωνισμός κατακυρώνεται στον υποβάλλοντα ή στους υποβάλλοντες την προσφορά των οποίων το ύψος της προσφοράς είναι ίσο ή μεγαλύτερο από την ελάχιστη εισφορά.

3. Η αρμόδια υπηρσία του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους ανακοινώνει γραπτώς σε όλους τους υποβάλλοντες προσφορά το αποτέλεσμα της συμμετοχής τους μόλις ληφθεί η απόφαση της Επιτροπής.

Άρθρο 9

1. Το πιστοποιητικό εξαγωγής χορηγείται στον υπερθεματιστή μετά την παραλαβή της αίτησης πιστοποιητικού εξαγωγής από την αρμόδια υπηρεσία του κράτους μέλους και για τις ποσότητες που του έχουν αποδοθεί.

2. Η αίτηση πιστοποιητικού και το πιστοποιητικό φέρουν στη θέση που προβλέπεται γι' αυτό το σκοπό την ένδειξη των προορισμών που αναφέρονται στον κανονισμό για το άνοιγμα του διαγωνισμού. Η εξαγωγή πρέπει να πραγματοποιηθεί για τον προορισμό που αναφέρεται στο πιστοποιητικό.

Άρθρο 10

Η εγγύηση του διαγωνισμού αποδεσμεύεται εφόσον:

α) δεν έχει ληφθεί υπόψη η προσφορά·

β) ο υπερθεματιστής προσκομίσει την απόδειξη ότι έχει συσταθεί η εγγύηση που προβλέπεται στο άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 891/89 της Επιτροπής [1].

Όταν η ανάληψη υποχρέωσης που προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 3 στοιχείο β) δεν τηρείται, η εγγύηση του διαγωνισμού καταπίπτει.

Άρθρο 11

Οι επιστροφές για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 καθορίζονται τουλάχιστον μία φορά το μήνα.

Άρθρο 12

1. Η επιστροφή κατά την εξαγωγή για τα άλευρα σίτου, σμιγαδιού και ολύρας, το άλευρο σίκαλης, τα πληγούρια και τα σιμιγδάλια σίτου καθώς και για τη βύνη καθορίζεται λαμβανομένης υπόψη της ποσότητας του βασικού σιτηρού που απαιτείται για την παρασκευή 1 000 χιλιογράμμων του ιδίου προϊόντος. Οι ποσότητες βασικών σιτηρών περιλαμβάνονται στο παράρτημα I.

2. Η περιεκτικότητα των αλεύρων σε τέφρες καθορίζεται με τη μέθοδο της ανάλυσης που περιγράφεται στο παράρτημα II.

Άρθρο 13

Όσον αφορά τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, η επιστροφή καταβάλλεται μόλις προσκομισθεί η απόδειξη ότι τα προϊόντα είναι κοινοτικής καταγωγής.

Άρθρο 14

Κατά παρέκκλιση των διατάξεων του άρθρου 18 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87, η απόδειξη της περάτωσης των τελωνειακών διατυπώσεων για τη θέση σε κατανάλωση δεν απαιτείται για την πληρωμή της επιστροφής που καθορίζεται στο πλαίσιο διαγωνισμού, εφόσον ο εμπορευόμενος παρέχει την απόδειξη ότι τα σιτηρά εγκατέλειψαν το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας με πλοίο κατάλληλο για θαλάσσια ναυσιπλοΐα χωρητικότητας τουλάχιστον 2 500 τόνων.

Η απόδειξη αυτή παρέχεται με την αναγραφή της ακόλουθης ένδειξης, βεβαιωμένης από την αρμόδια αρχή, επί του αντιτύπου ελέγχου που αναφέρεται στο άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87, στο ενιαίο διοικητικό έγγραφο ή στο εθνικό έγγραφο που αποδεικνύει την έξοδο από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας:

«Exportación de cereales por vía marítima ; artículo 14 del Reglamento (CEE) nº 1533/93» ·

«Eksport af korn ad søvejen — Artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1533/93» ·

«Ausfuhr von Getreide auf dem Seeweg — Verordnung (EWG) Nr. 1533/93, Artikel 14» ·

«Εξαγωγή σιτηρών δια θαλάσσης — Άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1533/93» ·

«Export of cereals by sea — Article 14 of Regulation (EEC) No 1533/93» ·

«Exportation de céréales par voie maritime — Règlement (CEE) nº 1533/93, article 14» ·

«Esportazione di cereali per via marittima — Regolamento (CEE) n. 1533/93, art. 14» ·

«Uitvoer van graan over zee — Verordening (EEG) nr. 1533/93, artikel 14» ·

«Exportação de cereais por via marítima — Art. 14, Regulamento (CEE) nº 1533/93».

Άρθρο 15

Εάν, για ένα ή περισσότερα προϊόντα, πληρούνται οι όροι που προβλέπονται στο άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, μπορούν να ληφθούν τα ακόλουθα μέτρα:

α) εφαρμογή εισφοράς κατά την εξαγωγή. Μπορεί να καθοριστεί διαρθρωτικό στοιχείο. Η εισφορά και το διαρθρωτικό στοιχείο μπορούν να διαφοροποιούνται ανάλογα με τον προορισμό·

β) πλήρης ή μερική αναστολή της έκδοσης των πιστοποιητικών εξαγωγής·

γ) πλήρης ή μερική απόρριψη των αιτήσεων για έκδοση πιστοποιητικών εξαγωγής οι οποίες εκκρεμούν.

Άρθρο 16

Η εισφορά κατά την εξαγωγή που πρέπει να ειπραχθεί είναι αυτή που εφαρμόζεται την ημέρα της περάτωσης των τελωνειακών διατυπώσεων.

Ωστόσο, η επιστροφή κατά την εξαγωγή που εφαρμόζεται την ημέρα της υποβολής της αίτησης πιστοποιητικού, προσαρμοσμένης αναλόγως της τιμής κατωφλίου που ισχύει κατά το μήνα της εξαγωγής, εφαρμόζεται, μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου που υποβάλλεται συγχρόνως με την αίτηση πιστοποιητικού, σε μία εξαγωγή που πρέπει να πραγματοποιηθεί κατά τη διάρκεια ισχύος αυτού του πιστοποιητικού.

Άρθρο 17

Η Επιτροπή μπορεί να λάβει, σε επείγουσες περιπτώσεις, τα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 15 στοιχείο β). Η Επιτροπή κοινοποιεί την απόφασή της στα κράτη μέλη και τα γνωστοποιεί στο κοινό.

Άρθρο 18

Οι κανονισμοί αριθ. 162/67/ΕΟΚ, (ΕΟΚ) αριθ. 3130/73, (ΕΟΚ) αριθ. 279/75 και (ΕΟΚ) αριθ. 1281/75 καταργούνται.

Άρθρο 19

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιουλίου 1993.

[1] ΕΕ αριθ. L 94 της 7. 4. 1989, σ. 13.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 22 Ιουνίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

	Άλευρα, πληγούρια και σιμιγδάλια με περιεκτικότητα σε τέφρες, ανά 100 γραμμάρια (σε mg)	Αριθμός χιλιογράμμων σιτηρών ανά 1 000 χιλιόγραμμα αλεύρων
1. Αλεύρι μαλακού σίτου ή όλυρας ή σμιγαδιού	0 έως 600	1 370
	601 έως 900	1 280
	901 έως 1 100	1 180
	1 101 έως 1 650	1 090
	1 651 έως 1 900	1 020
2. Αλεύρι σίκαλης	0 έως 1 400	1 370
	1 401 έως 2 000	1 080
3. Πληγούρια και σιμιγδάλια μαλακού σίτου	0 έως 600	1 370
4. Πληγούρια και σιμιγδάλια σκληρού σίτου	0 έως 1 300 (κοσκινισμένα κατά 0,160 mm)	1 500
	0 έως 1 300	1 340
	μεγαλύτερη από 1 300	1 260
5. Βύνη ακαβούρντιστη		1 300
Βύνη καβουρντισμένη		1 520

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Μέθοδος προσδιορισμού τέφρας στα άλευρα

Εργαστηριακός εξοπλισμός

1. Ζυγός εργαστηρίου ευαισθησίας 0,01 mg

   Αντίστοιχα σταθμά.

2. Ηλεκτρικός κλίβανος, με επαρκή κυκλοφορία αέρος, με όργανο ρυθμίσεως και ελέγχου της θερμοκρασίας.

3. Χωνευτήρια με ίσο πυθμένα (διάμετρος περίπου 5 cm, μέγιστο ύψος 2 cm) κατά προτίμηση από κράμα χρυσού και λευκόχρυσου ή από χαλαζία ή από πορσελάνη.

4. Ξηραντήρας (εσωτερικής διαμέτρου περίπου 18 cm) εφοδιασμένος με σωλήνωση και διάτρητη πλάκα από πορσελάνη ή από αλουμίνιο.

   Το μέσο αφυδάτωσης αποτελείται από χλωριούχο ασβέστιο, φωσφορικό ανυδρίτη ή από κολλοειδές πήγμα διοξειδίου του πυριτίου χρωματισμένο μπλέ.

Τρόπος εργασίας

1. Το βάρος του δείγματος είναι των 5 έως 6 g. Εφόσον πρόκειται για άλευρο του οποίου η περιεκτικότης σε τέφρα σε σχέση με την ξηρά ουσία είναι πιθανώς μεγαλύτερη από 1 %, το βάρος του δείγματος είναι από 2 έως 3 g. Αρκεί να προσαρμοσθεί το βάρος του δείγματος σε περίπου 10 mg· οι λοιπές ζυγίσεις πρέπει να πραγματοποιούνται σε περίπου 0,1 mg.

2. Αμέσως πριν από τη χρήση, τα χωνευτήρια πρέπει να θερμανθούν στον κλίβανο, στη θερμοκρασία αποτεφρώσεως μέχρι σταθερού βάρους· μία διάρκεια 15 λεπτών είναι γενικά αρκετή.

   Τα χωνευτήρια ψύχονται στον ξηραντήρα μέχρι τη θερμοκρασία του εργαστηρίου στις συνθήκες που περιγράφονται στο σημείο 7.

3. Το δείγμα εισάγεται στο χωνευτήριο και απλώνεται σε στρώμα ομοιόμορφου πάχους χωρίς να πιεσθεί. Αμέσως πριν από την αποτέφρωση το δείγμα μουσκεύεται με 1 έως 2 ml αιθυλικής αλκοόλης.

4. Τα χωνευτήρια τοποθετούνται στην είσοδο του κλιβάνου, η πόρτα του οποίου είναι ανοικτή. Όταν η ουσία παύσει να φλέγεται, σπρώχνονται οι κάψες στον κλίβανο. Όταν η πόρτα που κλιβάνου είναι κλειστή, πρέπει να διατηρείται ένα επαρκές ρεύμα αέρα αλλά δεν πρέπει να είναι πολύ δυνατό ώστε να παρασύρει την ουσία έξω από τις κάψες.

5. Η αποτέφρωση πρέπει να καταλήξει στην πλήρη καύση του αλεύρου, συμπεριλαμβανομένων και των ανθρακωδών σωματιδίων που είναι δυνατό να περιλαμβάνονται στην τέφρα. Η αποτέφρωση θεωρείται ότι έχει λήξει όταν το κατάλοιπο είναι σχεδόν άσπρο μετά τη ψύξη.

6. Η θερμοκρασία αποτεφρώσεως πρέπει να ανέρχεται σε 900° C.

7. Όταν η αποτέφρωση τελειώσει, τα χωνευτήρια εξάγονται από τον κλίβανο και τοποθετούνται για ψύξη σε μία πλάκα από ετερνίτη για 1 λεπτό περίπου, μετά εισάγονται στον ξηραντήρα (κατ' ανώτατο όριο τέσσερα χωνευτήρια τη φορά). Ο ξηραντήρας μεταφέρεται κλειστός πλησίον του ζυγού αναλύσεως. Ζυγίζονται τα χωνευτήρια μετά από πλήρη ψύξη (περίπου 1 ώρα).

Αποτελέσματα

1. Περιορισμός λαθών: όταν η περιεκτικότης σε τέφρα δεν υπερβαίνει το 1 %, η διαφορά των αποτελεσμάτων μιας δοκιμής που πραγματοποιήθηκε εις διπλούν δεν πρέπει να είναι ανώτερη του 0,02· αν η περιεκτικότης σε τέφρα υπερβαίνει το 1 %, η διαφορά δεν πρέπει να είναι ανώτερη του 2 % της περιεκτικότητας αυτής σε τέφρα. Αν η διαφορά υπερβαίνει τα όρια αυτά, η δοκιμή πρέπει να επαναληφθεί.

2. Η περιεκτικότης σε τέφρα εκφράζεται για 100 μέρη ξηράς ουσίας και στρογγυλοποιείται στο 0,01.